

Van Mireille Geus verschenen bij Lemniscaat:

Virenzo en ik | *Big* | *Naar Wolf* | *De ogen van Sitting Bull* | *Joe en ik*
Dans! | *Mijn dagen met Niets* | *Met de wind mee* | *Schatkamer* | *Te klein*
Lava | *Papa, ik mis je* | *Mama, ik mis je*

Van Marijke ten Cate verschenen bij Lemniscaat:

Waar is mijn sok? | *Joepie joepie* | *Slaap kindje slaap*
Rijen, rijen, rijen in een wagentje | *Stille nacht*
De bijzondere beer

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,
Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2025

ISBN 978 90 477 1611 2
NUR 273
Tekst © Mireille Geus, 2025
Illustraties © Marijke ten Cate, 2025

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.
All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Druk- en bindwerk: Wilco, Amersfoort
Lithografie: Pixel-It, Zutphen

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt en verouderingsbestendig papier.

Kijk voor spelletjes, activiteiten voor thuis en in de klas en meer op: www.lemniscaat.nl

Voor Sima en Lana – M.G.

Negen levens

Mireille Geus
Marijke ten Cate

LEMNISCAAT ROTTERDAM

In het land waar we niet kunnen blijven wonen,
miauwen er katten, dag en nacht.
Wolkje is de liefste van allemaal.

In het land waar we
niet kunnen blijven wonen,
hebben katten negen levens.
Wolkje dus ook.

In het land waar we niet kunnen blijven wonen,
is Wolkje van schrik net leven nummer één kwijtgeraakt.
Dat is niet zo erg, hij heeft er nog genoeg.

In het land waar we niet kunnen blijven wonen,
wil Wolkje niet eten en raakt hij
leven nummer twee kwijt.

Op de weg waar we niet
kunnen blijven wonen,
raakt Wolkje zomaar, voor niets,
ook leven nummer drie kwijt.
Dat kan toch niet!
Hij moet volhouden.

Op de zee waar we niet kunnen blijven wonen,
raakt Wolkje leven nummer vier kwijt.
Hij wil niet drinken van het water.

Op de berg waar we niet kunnen blijven wonen,
verliest Wolkje leven nummer vijf.
Hij kijkt naar beneden en valt.
Pas toch op, Wolkje!

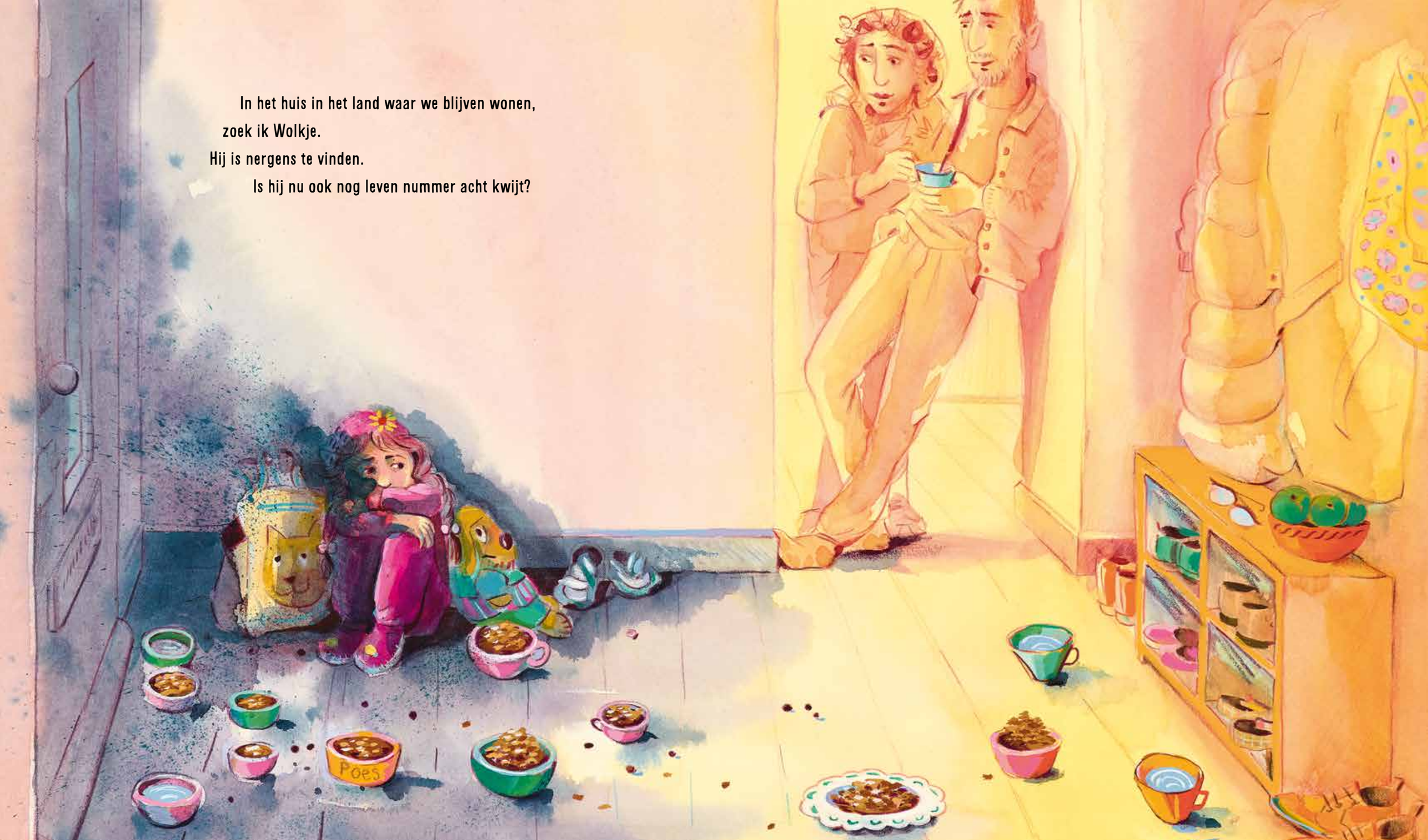
In de kar waarin we niet kunnen blijven wonen,
raakt Wolkje leven nummer zes kwijt.
Hij eet van de knollen.
Katten kunnen niet tegen knollen.

In de bus waarin we niet kunnen blijven wonen,
verliest Wolkje leven nummer zeven.
Hij heeft zich te lang niet gewassen.
Vieze katten leven niet lang.

Op de logeerplek in het land
waar we misschien mogen blijven wonen,
zie ik eindelijk dat Wolkje zijn voer opeet.
Mijn allerliefste Wolkje is er nog en eet!

In het huis in het land waar we blijven wonen,
zoek ik Wolkje.
Hij is nergens te vinden.
Is hij nu ook nog leven nummer acht kwijt?

In het land waar we voor altijd blijven wonen,
zie ik Wolkje, eindelijk!
Mijn lieve zachte schat, ik hoor hem miauwen.
Maar... moet ik hem nu niet Vlekje gaan noemen?

Fragment voor rijketeksten.org uit Mireille Geus & Marijke ten Cate, Ne9en levens, Lemniscaat, 2025.
Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.